

É L Ő V Í Z
a Békéscsabai Református Egyházközség
Hírlevele
www.bekescsabaireformatusok.hu

AZ IGE ÜZENETE

Jézus ekkor odahívta tanítványait, és így szólt: Szánakozom a sokaságon, mert már három napja velem vannak, és nincs mit enniük; éhesen pedig nem akarom őket elbocsátani, nehogy kidőljenek az úton.
Mt15,32

A sok gyógyulás és a jézusi tanítás három napja élő az Isten közelében tartja ezt a négyezer férfiből és hozzátartozóikból álló tömeget. Ennyi idő alatt elfogy, ha volt is a tartalék úti elemózsia. Az embereket azonban ez nem zavarja, hiszen annyira belefeledkeznek Jézus közelségébe, hogy elkezdenek böjtölni. A lélek táplálása annyival előbbre való ebben az egyedülálló pillanatban ezeknek a pogány háterű népeknek, hogy a testük táplálásával sem törődnek. Jézus az, aki felismeri, hogy ez így nem mehet tovább, és kiszabja ennek a böjtnek a határát.

Elgondolkodtam, mikor fogunk így belefeledkezni a jézusi közelségbe. Szégyenkezve jutott eszembe sok csendeshét, amiket sokkal inkább a konyha minőségéről és nem a lelki tanításokról jegyeztem meg, vagy amikor már egy-egy nyári istentiszteleten még iszunk is a magunkkal hozott palackból, nehogy kiszáradjunk a hosszú háromnegyed óra alatt. Tehát a testünk kényelmével túl sokat foglalkozunk, és nem merjük elhagyni komfortzónánkat, így nem is történnek nagy lelki dolgok velünk. Pedig a böjtre - annak bibliai módján, amikor meghatározott időre felfüggesztették a test táplálását és nem az ételekben való válogatásban tobzódtak, - nekünk is nagy szükségünk lenne, mert ilyenkor a testünk is imádkozik, nem csak a lelkünk és értelmünk. És mindezek mellet az is kiderül, hogy Krisztusban kapott szabadságunk megvan-e még, vagy a testünk és szenvedélyeink rabságában vergődünk.

Marti Miklós Nándor ref.lp.

I. Juhász Edit

Debrecenben, a Nagytemplom Keleti Református Egyházközségben kereszteltek meg 1963. szeptember 29-én, kéthónapos koromban. Itt megszakadt a vallással a kapcsolatom egy időre, mert az erre az időszakra jellemző ateista nevelést kaptam szüleimtől, akik pedagógusok voltak. Apai nagyszüleim viszont felnőtt korukban merítkeztek be és a helyi baptista gyülekezetbe jártak. Nagymamámat láttam először kisgyermek koromban reggel és este az ágy mellett térdelve imádkozni és hangosan olvasni a Bibliát. Egyik énekének refrénje még most is itt cseng a fülemben: „Teljesen elég, teljesen elég, elég nékem Jézus vére! Ó de remeg a szívem! Vajon Jézus, Mesterem, hogy lesz vélem megelégedve.” Életével ő mutatta meg először nekem, hogyan él és szeret egy hívő ember. Isten és az imádság volt az első az életében, de őszinte, gyermeki rácsodálkozással viseltetett minden iránt, ami érték lehet az életben.

Középiskolás koromtól kezdve kerültem közelebb a családomon kívül is olyan emberekhez, akik hívő életet éltek. Első egy zenész társam volt, akinek, mint kiderült, lelkipásztor szülei Makón mentorálták Marti Miklós és Marti Márta lelkész házaspárunkat is, akiknek köszönöm, hogy mindketten nagy odafigyeléssel készítettek fel engem a konfirmációra.

Miután Békéscsabán csellótanárként elhelyezkedtem, onnantól egyre több baptista hívő vett körül a kollégáim, a tanítványaim és szüleik közül. Tőlük kaptam első olvasmányaimat is, Joó Sándor, Gyökössy Endre és Cseri Kálmán kiemelkedő református lelkipásztorok igehirdetéseit, elmélkedéseit.

A Mai Ige folyóirat rendszeres olvasójává is váltam időközben és mindez segített abban, hogy a Bibliát is mind többet forgassam és igényemmé váljon, hogy napi szinten olvassam.

Ez a több mint harminc éves folyamat lassan érlelte meg bennem azt az elhatározást, hogy gyülekezetbe is járnom kellene, de melyikbe? Amin én évek óta töprengtem, azt egy általam nagyon tisztelt baptista hívő kollégám egyszeriben helyre tette. Milyen vallásúra vagy megkeresztelve? – kérdezte.

Református? Akkor oda járj! Innentől természetes volt, hova menjek, de az indulás pillanatát is dédelgetni kellett egy ideig a gondolataimban. Egyik vasárnap reggel aztán a 111. Zsoltárt olvastam épp. „Dicsérjétek az Urat. Dicsérem az Urat teljes szívből: az igazak környezetében és a gyülekezetben.” Ekkor, 2017. január 15-én indultam el először őszinte odaszánással a Deák utcai református templomba.

Köszönöm, hogy Urunk keresett és hosszútávra nyitogatta bezárt szívem ajtaját. Nagymamám halála után valami szokatlan úrt éreztem, de sokáig nem tudtam mi az, aztán rájöttem, hogy nem imádkozik senki a családunkért. Szeretném ezt az úrt betölteni.

Juhász

Edit

2. Horváth István

Horváth Istvánnak hívnak. 1968-ban születtem Békéscsabán, ahol jelenleg is élek. Bár gyermekkoromban megkereszteltek, de ateista közegben nőttem fel. Nagyon távol voltam Istentől hosszú ideig. Az Úr a lelki szemeimet 2010-ben nyitotta fel, azóta napi szinten olvasom a Szentírást. Az eltelt évek alatt az Úr jelentősen átformálta a személyiségeimet és ezért nagyon hálás vagyok. Számomra az eltelt évek egy új dimenziót, a mennyország megjelenését jelentették itt a földön. A Szentírás soraiban gyönyörködni, az Úrral való együttlét számomra egy csodával ér fel. Megtérésemet követően jártam gyülekezetbe. A Békéscsabai Református Templomba 2016. júniusától járok. Szinte minden héten ott vagyok a bibliaórán is, ahol a testvérek nagyon kedvesen és szeretettel fogadtak.

Legkedvesebb igémmel üdvözlöm a testvéreket a Teremtés könyvéből (1Mózes 1.1-2) „Isten lelke lebegett a vizek felett”.

Horváth

István

Konfirmandusok imája

Mindenható Istenünk!

Hálát adunk neked azért, mert megszólítottál és lelki szemünk megnyílt a Te hívásodra! Hálát adunk a hit ajándékáért! Köszönjük, hogy bűneink ellenére is szeretsz bennünket, köszönjük a megváltásodat! Köszönjük Neked, hogy ebben a gyülekezetben találtuk meg az utunkat! Imádkozunk a Békéscsabai Református Gyülekezetért és a lelkészekért. Imádkozunk azért, hogy hasznos tagjai lehessünk ennek a gyülekezetnek a Te dicsőségedre! Legyen áldott a Te szent neved! Jézus nevében kértünk, Ámen!

„Évnyitó” presbiteri konferenciák határon túl és innen az „imádság éve” jegyében

Az új esztendő presbiteri konferenciáinak témaválasztása jól illeszkedik a Magyar Református Presbiteri Szövetség 2018. évi missziói célkitűzéséhez, amely az imádság jelentőségére hívja fel a figyelmet. Bár az **Érmelléki Egyházmegyében** ez a program még nem volt ismert, amikor **január 14-re** megszervezték konferenciájukat **Hegyközszentmiklós**on, a téma azonban jól illeszkedett ehhez. A kellemesen télies vasárnap délután zsúfolásig megtelt /kb. 250 fő/

az igényesen karbantartott református templom, ahol a nyitó áhítatot

Bara László főjegyző, bihardiószegei lelkipásztor központi előadásra **Rákosi esperest,** székelyhádi lelkipásztort kérték fel, aki gyülekezetünkben is már, hiszen 2016-ban a Békéscsabán rendezett

tartotta. A **Jenő**

megfordult

presbiteri konferencián - a békési és ermellékei egyházmegyék együttműködése keretében - ő végezte a nyitó áhítat szolgálatát. **Az imádkozó presbiter** című előadás gondolatainak középpontjában az a felelősség állt, ami a lelkipásztorok életéért, szolgálatáért való presbiteri imádságra hívta fel a figyelmet. Nagyon megfontolandó és önvizsgálatra indító példákkal illusztrálta ennek a szolgálatnak a fontosságát, és jelezte, hogy valós és őszinte vágyakozás él a lelkipásztorok szívében az együtt imádkozó - értük imádkozó - presbiterek szolgálatáért. Az alkalom hangulatos közös vacsorával fejeződött be.

Január 27-én a **Nyírségi Egyházmegye presbiteri szövetsége** rendezte meg

közgyűléssel egybekötött konferenciáját **Nagykállóban**. A kezdő áhítatot **Dr. Gaál Sándor esperes** tartotta, a konferencia előadására pedig a szervezők megtisztelő felkérésének eleget téve készültem fel missziói programunk jegyében: **Imádságos felelősség a presbiter szolgálatában**.

Bemutattam a téma aktualitásának hátterét, majd próbáltam szemléltetni az imádság „teológiai anatómiáját és élettanát” – ökumenikus kitekintéssel, különböző felekezetű neves teológusok gondolatainak felhasználásával. Emlékeztettem arra a

felelősségre, hogy a presbiteri tiszt vállalásánál az egyházközségi szolgálat időigényét és imádságos támogatását is magunkra vállaltuk. A lehetséges ima-formák, ima-aktivitások között kiemeltem a „**közbenjáró ima**” fontosságát, és ezen a területen megerősítettem az érmelléki konferencia lelkipásztorokért mondott imádságaira vonatkozó gondolatait, kiegészítve a gyülekezeti életért, a gyermek- és ifjúsági misszióért és a pedagógus misszióért mondott ima lehetőségekkel. Felhívtam a figyelmet az „alternatív” imádságok lehetőségére és arra, hogy **az imádság mint „szolgálati fegyver”** is értelmezhető a presbiteri szolgálatban, amelynek folyamatosan, jól karbantartott állapotban, minden élethelyzetben önvédelem és a környezet védelme céljából rendelkezésre kell állni. A meghívásért köszönet illeti a nyírségi szervezet elnökét, Dr. Vonza Tibort és titkárát, Kis Böndi Jánost.

A békési területi szervezetet mindkét rendezvényen Erdei Gábor vésztői presbiterrel képviseltük, és átadtuk meghívásunkat a február 24-én gyülekezetünk vendéglátásában szervezett konferenciánkra, melyen a központi téma **az imádság ereje** lesz. Presbitereink mellett szeretettel várjuk érdeklődő gyülekezeti tagjainkat is!

Dr. Tóth János

Gondolatok az imádságról

1. Tertullianus

„Az imádság lelki áldozat, amely a korábbi áldozatokat eltörölte... Az ószövetségi imádság is megszabadított tűzvészről, vadállatoktól, éhínségtől, pedig nem Krisztustól nyerte az erejét. Mennyivel hatékonyabb a keresztyén imádság! Nem az enyhülés angyalát állítja lángok közé, az oroszlánok száját sem zárja be, az éhezőknek sem nyújt bőséges eledelt, és a kegyelem ajándéka a szenvedés érzéséből semmit sem vesz el, de helytállással vértelmezi fel a tűrőket, a szenvedőket és a fájdalomtól gyötörteket; erőt ad a kegyelem mellé, hogy megtudja a hit, mit nyert el az Úrtól, és megértse, mit kell Isten nevéért szenvednünk.” /Tertullianus, egyházi író: 160-225/

2. Kálvin János

„Az legyen az imádság helyes és jó végzésének első törvénye, hogy elménkben és lelkünkben úgy készülünk el hozzá, mint ahogy azokhoz illik, akik Istennel kezdenek beszélgetést. Ne zárkózzék be elménk saját hiábavalóságának korlátai közé, hanem emelkedjék fel az Istenhez méltó tisztaságra. Csak annyit kérjünk, amennyit Isten megenged nekünk.

Mert azt parancsolja ugyan, hogy öntsük ki előtte szíveinket, mégsem oldotta el különbség nélkül minden ostoba és gonosz kívánság gyepelőjét. Azért Isten, hogy ebben a gyengeségünkben megsegítsen bennünket, a Szentlelket tette imáink közben tanítónkká, hogy megsúgja nekünk, mi a helyes és mérsékelje indulatainkat. S mert nem tudjuk mit és hogyan kell kérni, jön segítségünkre és kimondhatatlan fohászokkoddal esedezik értünk.” /Kálvin János/

Házasság hete
2018. február 7-14.

*Éltető
sodrásban...*

**Füle Lajos:
FELESÉGEM SZÜLETÉSNAPJÁRA**

Áldott idő ez így: együtt veled!
Lesz még idő, hogy megköszönjelek?
Mert társam és őrangyalom vagy itt,
elém rakod lelked gyümölcseit,
miket az ÚR érlel szívedbe` meg...
Dicsérje ŐT megáldott életed
s hálám, hogy Ő éppen nekem adott!
Köszönöm ezt a szép ünnepnapot,
a fényt, tavaszt, s hogy kérhetek neked
„jó férjet” és sok-sok szeretetet.
1996. március 26.

ANYAKÖNYVI HÍREK

Keresztség sákramentumában részesült:

Dr. Moritz Röwekamp és dr. Lakatos Zsuzsanna Anna leányuk

Házasságára Isten áldását kérte:

Tóth Lajos és Fábíán Mária

Utolsó földi útjára kísértük:

Bukvai Károlyné Szekeres Erzsébetet 87 éves korában.

RENDKÍVÜLI ALKALMAINK

Február 23-án/pénteken/ fél 5-től Filmklub: A számolás joga c. film

Február 24-én 9 órától Presbiteri csendesnap gyülekezetünkben

Március 2-án 17 órakor Ökumenikus Imanap a Janimai Evangélikus gyülekezetben

Március 15. Nemzeti ünnepen fél 9-kor Istentisztelet Templomunkban

ADÓNK 2X1%val támogathatjuk a Magyarországi református Egyházat 0066 technikai számmal és közvetlenül gyülekezetünket a Reformációért Alapítványon keresztül.

RENDSZERES GYÜLEKEZETI ALKALMAINK

Vasárnap 10 órakor **istentisztelet** a templomban, gyermek-istentisztelet.

Kedden 17 órakor **bibliaóra**.

Csütörtökön 17 órakor **istentisztelet**, utána **énekkari próba**.

Minden hónap 1. vasárnapján 18 órakor **presbiteri bibliaóra**.

Minden hónap 1. és 3. vasárnapján 14 órakor Mezőmgyeren,

Minden hónap 1. vasárnapján 15.30-kor Telekgerendáson,

Minden hónap 3. vasárnapján 15:30-kor az Életfában istentisztelet.

Minden hónap 2. és 4. szerdáján 17 órakor a **Református Iszákosmentő Misszió** alkalma.

ELÉRHETŐSÉGEK

Marti Miklós és Marti Márta lelkipásztorok, dr. Illés Károly gondnok

Békéscsabai Református Egyházközség Lelkészi Hivatala

/5600 Békéscsaba, Deák F. u. 4./

Tel.: 66/327-367, 20/222 0828, E-mail: martimiklos@reformatus.hu

Hivatali idő: hétfő, csütörtök 9-12 óra és kedd, csütörtök 17-18 óra.

SZERDA, PÉNTEK SZÜNNAP! /Egyéb időpont telefonos egyeztetés alapján./

Kiadja a Békéscsabai Református Egyházközség Presbitériuma
Főszerkesztő: Marti Miklós; Tördelő szerkesztő: dr. Képiró Tibor;
Munkatársak: Marti Márta, Tar Krisztián, Dr. Tóth János, Csicsek
Annamária